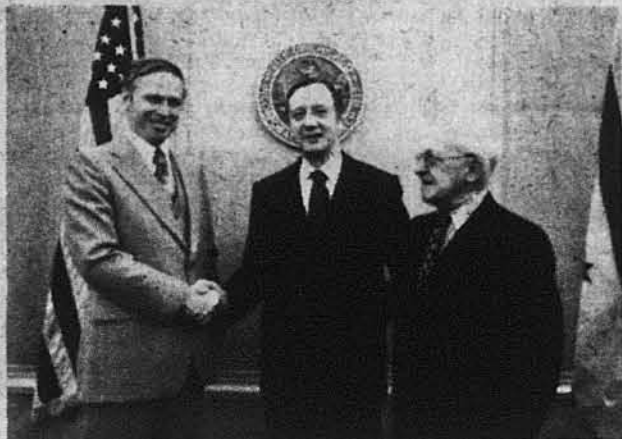

Пам'ятайте
про
Україну!СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИКSVOBODA
UKRAINIAN DAILYРедкація і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montross St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-0807
з Нью Йорку (201) 451-2200
з Нью Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 93. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК. СЕРЕДА, 26-го КВІТНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 26, 1978

No. 93. VOL. LXXXV.

Д-р Ю. Куляс найменований на
члена Комісії людських відносин
в Чикаго

Посадник Чикаго Майкел Білліч (посередині) готує до імені Юліяну Кулясу (зліва) під час проголошення найменування його на члена Комісії людських відносин. Перший справа — комішенер повіту Кук Матіо Бешат.

Чикаго. — Мейор Майкел Білліч найменував д-ра Юліяна Куляса, правника по професії та відомого українського громадського діяча середнього покоління, на члена міської Комісії людських відносин. Д-р Куляс, після затвердження його номінації Миською Радою, що уважається формальністю, займе місце постійного Дагетта Гарві.

Д-р Куляс є головою Ради Директорів і президентом місцевої шадніші „Певність” від 1964-го року.

Він веде приватну юридичну практику від 1960-го року і є активний в численних місцевих українських установах і організаціях. Він також очолює нещодавно створену Американсько-Українську демократичну організацію в стейті Іллінойс. Він є ветераном американської армії і має ранг лейтенанта-полковника. Д-р Куляс є членом 131-го, 379-го і 106-го Відділів УНСоюзу. Він і його дружина Єлисавета є батьками трьох дітей.

Леон Гардінг переобраний
на голову Округу Відділів УНС
у Вунсокеті

Леон Гардінг

Вунсокет, Р.Ай. (Н.Н.) — В неділю, 2-го квітня 1978 року, відбулися тут в залі Української Православної Церкви св. Миколая річні збори Округного Комітету Відділів УНСоюзу.

Президенти Округу Леон Гардінг привітав делегати із шістьох Відділів УНС, які створюють Округу Вунсокету, як і пані Марію Душник, заступницю головного пресидианта УНС, та покликана Дмитра Василіка до відчитання протоколу з річних зборів минулого року. Юрій Тренклер відчитав протокол організаційних зборів, що відбулися у жовтні 1977 р., і касир Володимир Кіндесфорський здав звіт про фінансові справи Округу.

Після звіту голови п. Гардінга відбулася коротка дискусія й на пропозицію п. Тренклера від імені Контрольної комісії уделею абсолютну уступачість управи.

Відтак відбулися вибори

до нової управи Округу на бачий рік, до якої одностайно були обрані: Леон Гардінг — голова; Іван Данилюк і Михайло Попович — містоголови; Дмитро Василік — український секретар і Антін Камфонік — (Закінчення на ст. 4-й)

Понад 70 осіб зголосилось до Банку
Крови ім. В. Мороза

Клівленд (УРЛП). — В суботу, 15-го квітня ц.р., члени Української Ради Людських Прав зорганізували Банк Крови для української громади міста Клівленду та привітали його засланому дисидентів Яго-Лентині Морозові, якому на той день припали 42-ті уродини.

Банк Крови має три цілі: перша, практична й християнська, бо дарована кров відразу допоможе жертвам повсякденних випадків, анемії, хвороби, та народження дитини, як також допоможе шпиталю околній Клівленду оплатити свою денну квоту 550 пайтів крові. Подруге, члени Банку з родинами тепер мають право до безкоштовної та не обмеженої кількості крові, якщо зайде потреба. А третє, що акцію уважається як символічну трансфузію крові для померлого Мороза.

До Банку Крови зголошенося понад 70 осіб з усіх прокарів сусільності у віці від 17 до 65 років жити. Один із наймолодших членів Банку, 17-літній

Андрій Возняк, сказав: „Цей Банк я розумію. Він краший як промови й демонстрації, бо ним не лише згадується Мороза, але в той сам час робиться щось практичне”.

Інші жертводавці були д-р Богдан Футей, ініціатор цієї акції, та Вілліам Селіван, член клівлендської Миської Ради. У Банку вступили парафіяни всіх українських церков цього міста, як і члени громадських організацій, як нпр. „Союз Українок Америки” й „Самоміч”, та молодіжні організації ОДУМ-у, СУМА, й Пласту. Були також три представники з польської, литовської, та карпато-руської національності. Цю акцію підтримали священники українських церков і клівлендський відділ Українського Лікарського Товариства Північної Америки.

Рада спеціально дякує мейорам Лесі Думич, Ірці Василік та Ігореві Мичковському за надання допомоги в організуванні цього Банку, що забезпечило більший успіх цієї акції.

ПЕРЕГОВОРІ У МОСКВІ
„БУЛИ КОНСТРУКТИВНІ”
— КАЖЕ ВЕНС

Лондон. — Прибувши до Британії у неділю, 23-го квітня, після триденних нарад у Москві зі своїми керівниками відносно нового договору щодо обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ II), державний секретар Сайрус Венс заявив, що „переговори були конструктивні”, бо пощастило дещо зменшити розбіжності між становищами ЗСА і СССР, але відмовився вводити у подробиці, бо вважає, що таке публічне обговорення справи може пошкодити дальшому прогресу, беручи до уваги факт, що переговори тепер знаходяться в „дуже критичній і делікатній стадії”. Зазначаючи, що атмосфера під час його останнього перебування в Москві була „набагато тепліша”, ніж в березні 1977-го року, коли російський уряд категорично відкинув пропозиції ЗСА щодо фактичного зменшення кількості атомової зброї, Венс у Лондоні і перед самим відлетом з Москви сказав, що обидві надії можуть забезпечити світовий мир „конструктивно співпрацюючи і реалістичними кроками”.

Дорадики Венса також відмовляються вводити у подробиці відносно переговорів у Москві, але підкреслюють, що ці переговори спричинилися також до загального поліпшення відносин між ЗСА і СССР, які протягом останніх кількох місяців були значно погіршилися.

Протягом трьох днів Венс і російський міністр закордонних справ Андрій Громико переглядали 11-ох годин, а в суботу, 22-го квітня, державний секретар відбув двогодинну нараду зі своїми керівниками Леонідом Брежнєвим. Того дня опубліковано спільний комюнікат, в якому сказано, що хоча пощастило досягнути деяких прогресів щодо САЛТ II, то далі існують поважні розбіжності, які в Женеві старатимуться зліквідувати делегації обох держав. ЗСА і СССР продовжуватимуть „інтенсивні старання, щоб довести до остаточного порозуміння в якнайближчому майбутньому” — сказано в комюнікаті.

Хоча питання САЛТ II було головною темою наради, то речник Державного департаменту поінформу-

вав, що Венс у розмові з Брежнєвим видвинув справу військового втручання Советського Союзу у Кубу і внутрішні справи африканських країн, зокрема Етіопії та Анголі. Відповідаючи Венсові, Брежнєв мав заявити, що Советський Союз не втручається у справи Африки, а тільки допомагає „призним країнам”.

Згідно з твердженням американських чинників, справа порушення прав людини в Советському Союзі була заторкнена тільки мимоходом, коли Венс під час наради з Громиком заявив, що уряд ЗСА затурбований фактом, що советські власті вже протягом 4-ох років відмовляються дозволити російцям Ірину Астахову-МекКліллен емігрувати до Америки, хоча її муж, проф. Вудфорд МекКліллен, є американським громадянином і живе у Вирджинії. Як уже інформовано, Ірина МекКліллен минулого четверга, 20-го квітня, намагалася прикувати себе до залізної огорожі амбасад ЗСА, щоб в такий спосіб запротестувати проти відмови советських властей дати їй дозвіл виїхати до Америки до її мужа. Советські міліционери силою забрали Ірину МекКліллен з-під американської амбасад. Секретар Венс під час наради з Громиком видвинув не тільки справу згаданої жінки, але також запротестував, що советське пресоє агентство ТАСС і советська телевізія відмовилися передати знімки і фільм американських кореспондентів у цього протесту-демонстрації Ірині МекКліллен. Речник ТАСС у відкинувши закиди Венса, як і протест амбасад ЗСА, твердячи, що протест Ірині МекКліллен був „антисовєтською провокацією”, в якій замішані американські кореспонденти.

У Лондоні секретар Венс відбув наради з міністрами закордонних справ Британії, Канади, Західної Німеччини і Франції, під час яких поінформував їх про перебіг переговорів у Москві, як і обговорено конфлікт у Родесії та Південно-Західній Африці, тобто країнах де чорні більшість хочуть перебрати владу від білих меншинних урядів. У понеділок, 24-го квітня, Сайрус Венс мав повернутися до Вашингтону.

Еспанія викинула советського
шпигуна

Мадрид, Еспанія. — Прем'єр-міністр еспанського уряду Адольфо Суарес підписав урядовий декрет про викинення з Еспанії советського „дипломата”, радника посольства СССР в Мадриді, Юрія Ісаєва. Ісаєв, як твердять еспанські речники, займався шпигунською роботою в користь Советського Союзу і тим самим порушив свій дипломатичний статус. Тільки на протязі одного 1977 року Еспанія змусила була викинути понад кордон країни трьох советських шпигунів, що прикривалися „дипломатичною діяльністю”. В березні м.р. Мадрид усунув високого урядовця советської торговельної місії Юрія Приварова; в липні — керівника мадридського відділу торговельної компанії „Соврахта”, а в листопаді один з советських „фахівців” названої компанії сам передчасно виїхав до Москви, заки еспанський уряд змінив офіційно проголосити про його викинення.

Головна Булава Старшого
Пластуна відбула наради

Бюфало, Н. Й. (Р. Юзєнів). — В неділю, 16 квітня ц.р., тут відбулися сходина Головної Булави уряду Старшого Пластуна, на яких обговорено багато справ, актуальних для старшого пластуна в світі.

На сходинах були присутні: ст. пл. Борис Сірський, головний булавний Старшого Пластуна, ст. пл. Євген Чолкан, скарбник Головної Булави УСП, ст. пл. Ігор Бурчак, організаційний референт Головної Булави УСП, ст. пл. Михайло Турчин, крайовий референт Стар-

ших Пластунів в ЗСА, та ст. пл. Данило Райча, осередковий Старших Пластунів станиці Бюфало.

Клімечем Головної Булави УСП в часі бачуваної каденції є — „Пізнай один одного та помагай один одному”. В цьому напрямі влаштовано минулого року Міжрайовий Товариський Зустріч (МТЗ) Старшого Пластуна на оселі „Вовча Тропа”, в якій взяло участь понад 500 старших пластунів.

На 1978 р. заплановано дві такі Зустрічі і участь в них візьмуть старші пластунів. (Закінчення на ст. 4-й)

ГЕН. П. ГРИГОРЕНКО ДАЄ ОЦІНКУ ТА
ВІЯСНЮЄ СВОЄ СТАНОВИЩЕ ДО
ПРАВОЗАХИСНОГО РУХУ В СССР
І УКРАЇНЦІВ У ВІЛЬНОМУ СВІТІМОЛОДЬ В НЬО ЙОРКУ
ДЕМОНСТРУВАЛА В ОБОРОНІ
Ю. ШУХЕВИЧА

Ген. Петро Григоренко, посередині, в похіді з тусемівськими демонстрантами до будівлі советської місії при ОН

(Світлий Ігор Дябога)

Нью Йорк, Н. Й. (І. Дябога). — „Юрій Шухевич є прикладом того, що може статися в Америці, коли бує З'єднаних Стейтх була встановлена советська система” — сказав ген. Петро Григоренко під час демонстрації в обороні Юрія Шухевича, сина командира УПА ген. Романа Шухевича-Чупринки, яку влаштувало тут Т-во Української Студентської Молоді ім. Міхновського (ТУСМ) минулої суботи, 22-го квітня.

Біля 400 осіб взяло участь в цій оборонній акції української молоді, яка почалася на 47-й вулиці, напроти головної квартири Об'єднаних Націй.

Ген. Григоренко був головним промовцем під час демонстрації і він закликав учасників „боротися не проти росіян, але проти режиму”.

„Треба усвідомити світ про загрозу з боку Советського Союзу”, — сказав ген. Григоренко, додаючи, що „злочин, вчинений супроти Юрія Шухевича, подібний до вбивства царської родини”. Той самий режим вчинив ці два злочини — говорив ген. Григоренко, кажучи, що „ми повинні боротися проти цієї небезпеки тепер, коли ще маємо силу знищити її”.

Демонстраційний відкрит студент Андрій Прятка, заступник голови Крайової Управи ТУСМ і голова Ньюйоркського Осередку ТУСМ-у. Він сказав, що цілком цієї протестатійної акції є „заманіфестувати наше обурення проти уявлення Юрія Шухевича і цілої України” та заклакати уряд Америки, щоб виступив в обороні Юрія Шухевича.

Дальше промовляли Ігор Зварич, голова Крайової Управи ТУСМ, і Оксана Дацьків, секретарка Крайової Управи.

Після короткої програми біля ОН, демонстранти, які прибули до Нью Йорку з Йонкерсу, Лонг Айленду, Пасейку й Ірвінгтону, пішли спокійним маршем до советської місії до ОН на 67-й вулиці і Третій евеню. Похід вели прапоромісії з українським і американським прапорами і в ньому частинно взяв участь ген. Петро Григоренко. Поліція цілу дорогу супроводила колонну демонстрантів. На 67-й вулиці, на захід від

Лексінгтона есеню поліція заборонила демонстрантам дорогу і пильно слідувала за ними. Молодь через гучномовці виголосувала кличі в обороні Шухевича та інших українських політичних в'язнів та співала патріотичні пісні.

Шість студентів одержали поліцейський дозвіл, щоб передати представникам советської місії заяву ТУСМ-у в обороні українських політичних в'язнів. Між студентами, які підійшли до будинку місії з поліційною охороною, були А. Прятка, Андрій Юзєнів, Ліля Дябога, Ірча Данилюк, Христия Герула і Ганя Савка. Урядовці місії не прийняли заяви і студенти після короткої демонстрації майже на порозі будинку місії, вернулися до головної частини демонстрації.

Протестатійна акція закінчилася відспіванням „Не пора” і українського національного гімну.

Після місяця перед демонстрацією Крайова Управа ТУСМ-у започаткувала збіркову кампанію на акції в обороні української культури. І. Зварич сказав, що понад 2,000 дол. вже вплинуло до цього фонду. Більші суми пожертвували Головна Управа Т-ва кол. Вояків УПА і Станція Пласту в Сиракузах які склали по 250 дол. І. Зварич поінформував, що метою збіркової кампанії є 10,000 дол. та закликав всіх жертвувати на цей фонд. Адреса ТУСМ-у: TUSM, 136 Second Avenue, New York, N. Y. 10003.

ПРЕЗИДІА СЕНАТУ
ОУН ВІДБУЛА
МАЛУ РАДУ
ПРИГОТОВЛЯЄТЬСЯ
ДО ВЕЛИКОЇ

(С. К.) Лігйтон, Па. —

Президія Сенату ОУН відбула тут в неділю, 16 квітня, Малу Радку. Студійна перед-зборова конференція Організації Українських Націоналістів попередила Малу Радку в суботу, 15-го квітня. На програмі Ради були справи, зв'язані зі скликанням Великого Збору (ВЗУН), що має відбутися у Нью Йорку перед Світовим Конгресом Вільних Українців. Велика Рада Сенату ОУН відбулася у рамках ВЗУН у листопаді цього року.

Ірвінгтон. — „Наше спільне завдання — це допомогти тим, що хочуть виїхати з СССР, і тим — а їх є багато більше, — що борються; для цього нам потрібна єдність, бо єдина в нас батьківщина — Україна”, — закликав ген. Петро Григоренко, до недавнього чільний діяч правозахисного руху в СССР, сьогодні поселенець в ЗСА, під час свого публічного виступу тут в неділю, 23-го квітня, у шестерці виповнений залі Українського Народного Дому. Виступ ген. Григоренка організував місцевий Відділ УККА, а його голова, проф. Михайло Цяпка, привітав гостя в імені цілої місцевої громади. Вже під час відповіді на запити, проф. Цяпка привітав дружину ген. Григоренка, Зінаїду, і їх сина Олега, які прибули з Нью Йорку. Привітав ген. Григоренку і ше зложили мейор Роберт Міллер і радний міста адр. Роман Пітьо. Рівног прибутний був голова Миської Ради Ірвінгтону Джозеф Галузі. Вічем проводила президія у складі: проф. Цяпка, Маріан Корміло та інж. Михайло Чайківський, заступники голови Відділу УККА, і Степан Бобилік, секретар.

Ген. Григоренко, який минулого тижня одержав право азилу в ЗСА після того, як советські власті позбавили його громадянства, сказав, що йому „бояче”, що не може повернутися на батьківщину, але й зараз радіє, бо робив „добре діло” і буде його продовжувати, сподіючися, що українська громада буде йому в цьому ділі допомагати. Цю акцію слід вести на двох відтинках: в першій мірі, слід підтримувати всіми засобами правозахисний рух в Україні і в цілому СССР, а зараз слід освітлювати американське та інші західні суспільства, що їхні уряди мають до діла з імперією, яка гнобить однієї і цілі народи і що цієї імперії правити не якась одна національна група, але „кліка гангстерського типу”.

Вже на вступі свого слова, а описав ще й у відповідях на близько 20 питань, ген. Григоренко звернув увагу на декілька аспектів українського громадського життя в ЗСА, з якими „слід сваритися” власне тому, щоб позбутися сварів і бути найтісніше з'єднаними в ліші загрози для українського народу. Як один з прикладів він навіс запрошення на його виступ двох різних комітетів з Філадельфії на цей самий день і на цю саму годину. На його урчування, щоб ці комітети узгіднили поміж собою дату і місце його виступу він досі не одержав відповіді. Як черговий приклад, ген. Григоренко навіс реакцію одної з українських організацій на першу вістку про покаяння

(Закінчення на ст. 4-й)

Мейор Нью Йорку Е. Кач
формально привітав нового
мешканця міста, ген. П. Григоренка

Мейор Едвард Кач [третій зліва] вітає Петра Григоренка [другий справа] в міській ратуші в Нью Йорку. Ген. Григоренко прибув в товаристві [зліва] Йосипа Лисогора, д-ра Володимира Душника і мгра Івана Базарка, членів Екзекутиви УККА

Нью Йорк. — Едвард Кач, мейор цієї найбільшої метрополії ЗСА, привітав офіційно генерала Петра Григоренка під час зустрічі в борах міської ратуші в понеділок, 24-го квітня, висловлюючи радість, що генерал вибрав це місто як свій осідок в ЗСА.

„Це особлива честь для мене вітати ген. Григоренка, цього визначного активіста дисидентського руху в СССР, який має репутацію мученика”, — заявив мейор Кач представникам преси, радіо і телевізії, потискаючи руку гостя. „Він українець, а український народ знає найкращіх утиків московського режиму, який змагає до знищення його ідентичності”. Мейор Кач пригадав, що його родичі приїхали до ЗСА з Галичини, а він до недавнього часу репрезентував в конгресі ЗСА дисидентів міста, в якому попереднього дня посвячено нову церкву св. Юра. „Я уважаю що величну церкву мого народу”, — сказав мейор Кач.

Ген. Григоренко висловив вдячність Америці і Нью Йорку за те, що „після того, як мене по-

збавили громадянства СССР, вони прийняли мене як свого сина”. Він сказав, що не робить Нью Йорк ще ближчим для нього не тільки своєю величністю, але й людьми.

„Ген. Григоренко прибув в товаристві членів Екзекутиви УККА Йосипа Лисогора, мгра Івана Базарка і д-ра Володимира Душника, при чому цей останній сповняв рівног функції перекладача. Рівног присутній був Ігор Ольшевський, який допомагає ген. Григоренку в пологотженні різних офіційних справ.

В імені делегації УККА, який влаштував цю зустріч, подяку мейорові Качові зложив І. Лисогір, відмічуючи, що такі зустрічі є важливими для ген. Григоренка, бо дають йому можливість краще запізнатися з американським світом. Мейор Кач заявив, що ген. Григоренка повинна „вітати кожна міська ратуша, кожна столиця стейту в ЗСА”.

Перед виходом з будівлі ген. Григоренко мав ще змогу запізнатися з кількома членами Миської Ради, які в той час пригтовлялися до наради.

СВОБОДА SVOBODA

UKRAINIAN NEWSPAPER PUBLISHED DAILY EXCEPT MONDAYS AND HOLIDAYS BY THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC., AT 30 MONTGOMERY STREET, JERSEY CITY, N.J. 07310.

FOUNDED 1893

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні випадки скорочувати надіслані матеріали, незалежно від мови, у разі повернення тільки тоді, коли автор собі це виразно застерігає, долучивши задрезовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — \$20.00, на пів року — \$10.00, на 3 місяці — \$6.00. Для членів УНСоюзу 65% м.ст. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" висилаються на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Москва налякалась

В Совєтському Союзі продовжуються і посилюються русифікаційні заходи і тиск кремлівського центру на поодинокі національні республіки. Цей тиск зокрема збільшився після XXV з'їзду КПРС і таких же з'їздів в республіках та після затвердження 7-го жовтня 1977 р. нової совєтської конституції. Весь цей процес посилення русифікації проходить під гаслом зміцнення навчання російської мови в неросійських республіках, яка, на думку совєтських верховодів з Політбюро і теоретиків, потрібна для "взаємного спілкування у процесі творення єдиного радянського народу". Останньою процесом русифікації набрали застрашувачих форм, а усунення національних мов з урядів, шкільництва, літератури, спорту тощо стало щоденним явищем. Більше того, совєтські диктатори бажано закріпити форми русифікації відповідними постановами конституції, щоб мати легальну базу для підсилення процесів денационалізації поневолених народів.

Проти цих прихованих замірів, про які так докладно з'ясовано у своїй книжці "Інтернаціоналізм чи русифікація" Іван Дзюба, щораз більше і завзятіше бунтуються поневолені народи, зокрема грузини, "цей неспокійний, а рівночасно гордий південний народ", як називає Грузію кореспондент "Нью Йорк Таймсу" в Совєтському Союзі Крег Вітні в описі про велику багатотисячну маніфестацію грузинів в Тбілісі в обороні рідної мови, що її комуністсько-імперіалістичні до спільки з місцевими ставлениками бажали позбавити конституційної легальності. Понад 20,000 грузинських патріотів вийшли на вулиці, наражаючись втратою свободи, а то й життя, щоб боронити свою рідну мову, яка за словами грузинського письменника Рєваза Джапарідзе, є визначенням нації, підкресленням її окремішності, найважливішою прикметою народу, бо якщо немає мови, немає нації. В мові, каже Джапарідзе, матеріалізована душа народу, його минуле й майбутнє, його характерні риси. Самвидавничі матеріали побудовані описом, що промову Джапарідзе, яку він вголосив був на минулому з'їзді письменників Грузії, переривали кілька разів бурхливі оплески прихвильників, а коли він закінчив, йому аплодували безперервно на протязі 15-ох хвилин.

Подібно і з щогорічною маніфестацією в обороні мови, яка відбулася в неділю, 16-го квітня ц.р. в Тбілісі, столиці Грузії, з великою, як сказано, участю людей. Можна передбачати, що ця відкрита форма протесту в обороні мови і культури викличе репресивні акції комуністсько-московських окупантів і місцевих прислужників Москви. Але вона викличе також позитивний відгук в цілому Совєтському Союзі, як це вже сталося у Вірменії.

Цього, мабуть і налякалась Москва, погодившись, щоб в конституції Грузинської і Вірменської ССР вперше встановити, про те, що урядовою мовою в тих "республіках" мають бути рідні грузинська і вірменська мови.

Шкідливе явище

Недавно американські засоби масової інформації повідомили, що в ЗСА під шість пору проживає 5 до 10 мільйонів осіб, які прибули до цієї країни незаконними способами, та що ці нелегальні іммігранти займають приблизно два мільйони варстатів праці, які повинні бути обсяджені американськими громадянами чи законними постійними мешканцями, які не є громадянами цієї країни. Речники Іміграційної та Натуралізаційної Служби твердять, що в самій ньюйоркській метрополітній окрузі живе майже два мільйони таких нелегальних іммігрантів, з яких близько 200,000 zatrudнені. Багато з них працює не на фізичних роботах, а займає бюрові праці, і то навіть досить добре платні. Ці нелегальні іммігранти, забезпечені пофальшованими документами, часто не платять жадних податків. За підрахунком Іміграційної Служби, в самій тільки ньюйоркській окрузі федеральний, стейтові та міські уряди тратають річно колу 400,000 мільйонів доларів у податках, що їх одержували б, якщо праці були б обсяджені американськими громадянами, або законними мешканцями.

Коментатори вказують, що більшість із незаконних іммігрантів посилає своїх дітей до публічних шкіл, підтримуваних платниками податків, інші протизаконно одержують допомогу Суспільної Служби, а багато з них дістають допомогу на медичні видатки.

У часі, коли рівень безробіття в ЗСА ще далі досить високий, трудно погодитися з тим, щоб нелегальні іммігранти, які — як інформуються — походять головню з південних сусідніх країн, були zatrudнені на poplatних постах.

Конгрес повинен послухати порад багатьох коментаторів і схвалити законопроект, який вимагає би, щоб усі особи, які стараються дістати працю на терені ЗСА, документально доказали своє американське громадянство, або доказали, що прибули до цієї країни законно. Це не означає, що уряд встановив би систему "внутрішніх паспортів", але згаданий законопроект встановлює би, щоб працевлаштування б вимагало, щоб кандидати на працю істотними документами, іміграційними або громадянськими документами доказали, що живуть в Америці легально. Мають також слухність ті коментатори, які твердять, що треба змінити дотеперішній вигляд карток Соціального Забезпечення, бо тепер їх дуже легко можна пофальшувати.

Всілякими способами треба запобігти іміграційному беззаконню, через яке терплять ті, яким належить законна допомога. Деякі заходи в цій справі уряд президента Джіммі Картера вже поробив, але поки що вони не мали великого впливу на ліквідацію цього загрозливого явища. Добро країні і американських громадян та мешканців вимагають більш ефективних засобів боротьби з проблемою нелегальних іммігрантів.

УКРАЇНСКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ

БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Т. Леонітій
Голова ВО УНР.

ДО СПРАВИ РОЗВ'ЯЗАННЯ УНРАДИ

(2)

На ділі сталося так, що ВО і Віцепрезидент були ігноровані (а значить і Президенти), а все перейшло до рук навіть не Президи УНРади, яка не відбувала засідань і не могла колегіально висловлюватися, а до рук урядуючого Голови Президи УНРади, який не вважав за потрібне дотримуватися домовленості з Президентом чи з Виконавчим Органом.

Коли дійшло до засідання Президи УНРади 4 лютого, на якому прийнято дві групи до УНРади, не почекавши до сесії, то на ньому мав розглядатися внесок лише УНДО п. Яворського, бо внесок УРДП п. Воскобійника вплинув на кілька днів до засідання, не стояв на порядку денному, але його таки було поставлено на обговорення і прийнято відповідне рішення. На тому засіданні не було обговорено опінії уряду в тій справі, як то виразно було домовлено з урядуючим Головою Президи УНРади, бо на висловлення такої опінії урядом не дано часу, себто жадної можливості. На засідання не запрошено уряду, хоч у Законі виразно сказано: "Уряд, його поодинокі члени і заступники з обов'язку беруть участь у всіх засіданнях УНРади або її Президи з правом голосу..." Всього склад уряду, звичайно, не міг би прибути на те засідання (тим більше з Європи), але йому не дають можливості приїхати хоч би свого представника, який заступав би його погляди. На засіданні був лише (в характері "гостя", як то дехто зазначав) Президент, але тільки тому, що він саме в тому часі перебував в Америці. Але його думки з покликанням на виразні статті конституції не взяв до уваги урядуючий Голова Президи УНРади.

Якщо тепер ред. Кедрин Рудницький в своїй заяві говорить, що він, не отримав у цій справі ні одного офіційного повідомлення, мене не запитували про мою думку у цій справі, то чому ж ВО мав би звертатися до ред. Кедрина-Рудницького, якщо він перед тим не тільки зигнорував знані йому погляди ВО, але й не дав навіть можливості ВО висловити ті погляди офіційно листовою для їх оголошення на засіданні Президи УНРади?

Якщо три члени ВО в своїй заяві виставляють справу так, ніби вона була для них несподіванкою, то треба пригадати, що ще в половині листопада м.р. у Філадельфії відбулася скликання Президентом М. Лівинським спеціальною нарадою, на якій були присутні всі ці три члени ВО і ще один член ВО (не було лише дехто, як голосували за внесення Президентом про розв'язання УНРади), більшість

членів Президи УНРади, Віцепрезидент М. Степаненко, урядуючий Голова Президи УНРади, І. Кедрин та ще значна кількість діячів у системі ДЦентру. На цій нараді детально і в усіх аспектах обговорено справу консолідації і можливих внесків від опозиційних груп про їх приступлення до УНРади. На цій нараді Президент склав заяву, що, не будучи в принципі проти прийняття опозиційних груп, якщо таке прийняття станеться без вивчення справ програмово-концепційних і без додержання принципів нашої конституції (себто, що таке прийняття має статися на сесії, а не на Президи УНРади), т. в. він зрештуче свого становища або розв'яже УНРаду, якщо він матиме щодо цього відповідне рішення ВОргану. Про це запрошено опінії уряду в тій справі, як то виразно було домовлено з урядуючим Головою Президи УНРади, бо на висловлення такої опінії урядом не дано часу, себто жадної можливості. На засідання не запрошено уряду, хоч у Законі виразно сказано: "Уряд, його поодинокі члени і заступники з обов'язку беруть участь у всіх засіданнях УНРади або її Президи з правом голосу..." Всього склад уряду, звичайно, не міг би прибути на те засідання (тим більше з Європи), але йому не дають можливості приїхати хоч би свого представника, який заступав би його погляди. На засіданні був лише (в характері "гостя", як то дехто зазначав) Президент, але тільки тому, що він саме в тому часі перебував в Америці. Але його думки з покликанням на виразні статті конституції не взяв до уваги урядуючий Голова Президи УНРади.

[Кінець]

ЗАЯВА ВІТАЛІЯ КАЛИНИЧЕНКА

II

Ще найбільшого страху люди зазнають тоді, коли йдеться про їхні погляди, що суперечать офіційно-дозволенню; дуже рідко можна їх висказувати, бо ж зв'язаним обов'язком кожного громадянина СРСР, згідно з конституцією, є донощити, висліджувати, підслуховувати.

Кожного іноземця охороняють за законом... (нечітко), за кожним іноземним студентом обов'язком є щоденна сліжка (народ таких людей називає "акторами") і завербовують своїх радянських студентів, які отримують квоти від обласного чи республіканського управління КГБ.

Що це є правда, я знаю, бо, навчаючись в Київському інституті народного господарства мене було завербовано на такого сексота і я змушений був доносити капітану КГБ Іванову про погляди і способи думання іноземних студентів з якими я мешкав у гуртожитку. Наприклад, я писав про викрадення громадянина Гаїна Фітха Конє... Крістофера, громадянина США Девіса Брюса Ф., громадянина Кені... По... (нечітко) (який свого часу був у Китаї у складі делегації, яка була на прийомі у Мао-Тсе-Дунга) та інших. Але нехтування дотепер національної проблеми в СРСР вкрай погіршує життя неросійських народів, для яких Радянський Союз, як і колишня російська імперія, є тюрмою.

На рівень державно-партійної політики поставлено русифікацію.

З тією метою кремлівськими ідеологами висувано фальшиве поняття радянського патріотизму, що суперечить економічним, духовно-культурним і політичним інтересам неросійських народів.

Проваговання усіма засобами масової інформації такий "патріотизм", партійно-державним бюрократам править

"ЕТНОДЕМОГРАФІЧНІ ПРОЦЕСИ НА УКРАЇНІ"

(Л. Д.) — Українська Вільна Академія Наук у ЗСА урядила 2 квітня 1978 року в Нью Йорку пленарну конференцію, на якій історик Роман Шпорлюк прочитав доповідь: "Етнодемографічні процеси на Україні та їх політичне значення".

Роман Шпорлюк є фахівцем з історії Східної Європи ХХ століття, викладає в Мічиганському університеті в Енн Арбор.

У своїй доповіді професор Шпорлюк висвітлює кілька аспектів зв'язку між демографією, тобто складом населення за даними статистики, і політикою комуністичної верхівки в Україні після Другої світової війни.

Професор Шпорлюк сказав, що зразу після закінчення Другої світової війни українська нація як цілість не існувала. Комуністична партія в Україні була лише територіальним підрозділом Комуністичної партії Совєтського Союзу. Українське суспільство було в стадії атомізації, змучене війною і голодом. Українській літературі, мистецтві і науковій організації були постійно під вогнем критики з боку комуністичної партії.

Дещо відмінив було становище на Західній Україні. В перші повоєнні роки там же був збройний опір Української Повстанчої Армії, поборуючи яку, комуністичний режим винищував цілі села. Режим ліквідував українську Греко-Католицьку Церкву, ліквідував приватну власність, запровадив колгоспи.

Після війни почався великий наплив на Україну російського населення. Комуністичний режим планово переселяв на Україну цілі структури: перевозили з Росії цілі фабрики та вузи, разом з працівниками, які творили російське середовище. Для новоприбулих створювали школи, бібліотеки та інші установи. Так поставали на Україні центри асиміляції.

Статистичні дані перепису 1959 року показали, що порівняно до даних з минулих років, асиміляція українців з росіянами пішла вперед. Зросло число людей (особливо в містах), що показували російську мову як рідну.

Наступний всесоюзний перепис населення проведено 1970 року. Порівнюючи дані переписів 1959 і 1970 років, Шпорлюк зробив висновок, що русифікація населення в Україні збільшилась. В 1959 році 8 відсотків усього населення України показувало російську мову як рідну, а в 1970 — 11 відсотків. Збільшилась русифікація в східних високо індустріальних областях, де в 1959 році 16 відсотків населення показувало російську мову як рідну.

за комунізм (?) (нечітко) і є пересторогою від можливого збочення.

Насаджується одностороння дружба, що повинна спрямовуватися тільки до одного друга — російського народу, єдина, тільки до нього.

Російський народ, у такому випадку, непомірно звеличується, російська мова протиставляється іншим, дарма, що проголошено рівність усіх народів і мов.

Але особливо трагічне становище українців, національно-не життя яких поставлено на кінець.

Українську національну свідомість придушено. В наслідок державної політики лінгвістичу, українську мову на Україні напів убито. Тепер прагнучи-мелодію нашу мову можна почути лише у найглухіших селах, з уст колгоспників, наукоупослідного шару сучасного українства.

В усіх ділянках суспільного життя (таким, як виробництво, наука, навчання, культура, управління тощо) панує російська мова.

Українці, один з найстаріших автохтонних народів в Європі, зараз мають незрівняно менше прав ніж, скажімо, чорне населення Південно-Африканської Республіки, про важке національне життя якого так багато розписується радянська пропаганда.

Народу України загрожують національне знищення, яке вже сталося з понад десятими мільйонами українців, що живуть на території РСФСР.

Україну перетворено в економічну колонію Москви; в ній розвиваються лише ті види промисловості, які конче потрібні були Росії для розвитку своєї держави — видобувна, металургічна, сільсько господарство та деякі галузі машинобудування.

Злочинна політика русифікації на Україні виявляється у трьох її різновидах:

1. Русифікація державно-примусова

У теорії — це ідеологічний постулат про т.зв. "неухильне зближення усіх народів і народностей" і про, нібито, виникнення нової історичної спільноти (нації) — радянського народу". Проте, що в терміні "зближення націй і народностей" ідеологія КПРС вбачають зближення націй, свідчить такий факт. У проекті нової конституції СРСР у

Олена С. Процюк

СЬОГОДНІШНЄ І МАЙБУТНЄ

Гаслом XVIII Конвенції Союзу Українок Америки обрано: "Сьогоднішня українська дитина — майбутнє українського народу".

Це гасло не нове. Концепція дитини — майбутнього громадянина, опіку на минулого покоління і будівничого нового завтра проникає наш народ і нашу громаду. Вона стає висловом нашої турботи про майбутнє. Традиційно відповідальність за виховання нового покоління ми покладаємо, в першу чергу, на матір.

Турбота про дитину та її майбутнє стала зокрема надзвичайно на часі у цілому світі, як Об'єднані Нації проголосили 1979 р. "Міжнародним Рокм Дитини", нагадуючи всім народам важливість цього питання. "Хартія Прав Дитини", проголошена Об'єднаними Націями ще в 1959 р., звертає увагу світу на право дитини до власного імені і національності, на свободний розвиток у її культурі, на охорону перед усюкою дискримінацією і на охорону перед знущаннями та експлуатацією. Обов'язок стежити за розвитком дитини Хартія кладе на матір і батька.

Від 1959 року минуло майже 20 років і в тому часі світ змінився чимало... Всюди спостерігаємо індустріальний прогрес, технологічні та економічні зміни, які потягають за собою і соціальні зміни. В цьому також є заторможена родина, яка стає щораз меншою та дедалі більше обмежується до батьків та малих дітей. Батьки живуть здебільша далеко. Старші діти дуже швидко покидають родинний дім. Сьогоднішня жінка має змогу вибирати, чи виходити заміж чи ні, вона теж рішає, яку роллю вона гратиме в родині. Коли поглянемо довкруги, щораз частіше спостерігаємо самітні батьків: чоловіків і жінок, які окремо виховують дітей. Багато і звільняє, які колишні виконували виключно родину, виконують інші інституції: церковні виховні і державні. Однак, не зважаючи на всі ці зміни, одне завдання, яке не порушило залишилося родині, це забезпечити своїм членам сильну емоційну базу тепла і любови, так дуже потрібних для всього і повного розвитку

Світ мінється і ми мінємося. Розкинені по цілому світі, живемо серед різних культур, але пов'язані поміж собою спільною традицією і рідною мовою. Шануймо і бережимо їх. Як добрі господарі, перебераймо і усуваємо все те, що неспотрібне і неважне — зберігаймо все те, що дороге. Доповняймо новими цінностями наше життя. Тоді затримамось нашу дитину і молод нашого народу. Тоді, і тільки тоді, нам не буде треба питати "ДЕ Є УКРАЇНСКА ДИТИНА", за яку ми так клопочемо і дорожимо, і для якої ми присягуємо що XVIII Конвенції Союзу Українок Америки,

Сенат обмежив повновласті розвідних агенцій

Вашингтон. — Минулого четверга, 20-го квітня, Сенат 95-ма голосами проти 1-го схвалив законопроект, який забороняє розвідним агенціям ЗСА вживати електронічні підслуховні апарати проти когонебудь в ЗСА, включно зі злочинними шпигунами, хібащо дана агенція одержала б раніше спеціальний дозвіл від одного з сімох федеральних суддів, які матимуть право давати такі дозволи.

Цей законопроект тепер переданий Палаті Репрезентантів, де, правдоподібно, теж буде схвалений подавляючою більшістю голосів: Президент Джіммі Картер також підтримує цей законопроект.

Заходи обмежити право розвідних агенцій інстальовати підслуховні апарати до телефонів, чи в домах підозрілих осіб розпочалися більше ніж десять років тому.

розділі "Соціальний розвиток і культура" (стаття 19) читаємо: "Радянська держава сприяє... стиранию різниці між містом і селом, розумовою і фізичною працею... та зближенню всіх націй і народностей СРСР". У цьому реченні підрадного зв'язку до присудка СПРИЯЄ тяжіють два однорідні (однорічні, значить) додатки, тобто автори тексту ототожнюють з одного боку поняття "стирания різниці поміж містом і селом, розумовою і фізичною працею", і з другого — стирания різниці поміж націями і народностями. Потвердженням того, що під новою історичною спільнотою (нацією — радянським народом) офіційно теоретично розуміють одномовну націю з усіма російськими ознаками є той факт, що державно-партійна еліта усіх шаблів послугується постійно російською мовою і виявляє підкреслено великоросійський патріотизм. Немає сумніву, що вони — наші радянські організатори і спрямовувачі, перш за всіх, є ця "нова історична спільнота" — нація".

Теоретична засада про зближення — вбивство націй має свою перемінність у русифікаційській практиці КПРС. Ліквідовано українські автокефальну православну і греко-католицьку церкви, а замість них на Україну поширено московську православну на чолі з московським патріархом, хоч стаття 48 Декларації проголосила свободу висловлювання своєї релігії. Згідно з Гельсінкськими угодами, Радянський Союз зобов'язаний повернути українцям їхню віру.

Членів Української комуністичної партії (т.зв. укпакістів) було страчено, або замордовано у 30-их роках за те, що вони висували гасло українізації суспільного і державно-політичного життя на Україні.

Така ж доля спіткала всю чесну національно-свідому українську інтелігенцію і найкращу частину селянства.

Щоразу зменшується кількість періодичних видань, друкованих українською мовою і збільшується кількість таких видань російською. Нанівещ зведена кількість загальноосвітніх шкіл з українською мовою навчання.

[Кінець буде]

Українська Батистська Церква в Чикаго
власнотворе

ТИЖДЕНЬ ЄВАНГЕЛІЗАЦІЇ

в дні

від 30-го квітня до 7-го травня 1978 р.

Всі Богослуження відбуватимуться під адресою:

FIRST UKRAINIAN BAPTIST CHURCH
1042 North Damen Ave., Chicago, Ill. 60622
Tel.: (312) 278-0232; 725-0561

Євангелізм буде відомий батистський проповідник, пастор ІВАН БАРЧУК, автор понад 20 богословських і апологетичних книг.

Євангелізаційні Богослуження відбуватимуться в такому порядку:

1. У НЕДІЛІ, 30-го квітня і 7-го травня від години 10:30 ранку і від 6:00 вечора.
2. НА ТИЖНІ від понеділка, 1-го і до суботи 6-го травня, від години 7:00 вечора.

На всі ці євангелізаційні Богослуження запрошуємо все Українське Громадянство міста Чикаго й околиць!

Пастор ІВАН ПОЛІЩУК
І ЦЕРКОВНА РАДА

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

на Страшний Тиждень і Великдень

Української Православної Церкви

СВ. ВОЗНЕСІННЯ

в Мейпелвуді, Н. Дж.

СТРАШНИЙ ЧЕТВЕР, 27-го квітня — Св. Літургія Василя Великого з Вечірню, 9-та год. ранку.

Страсти Христові, год. 7-ма веч.

ВЕЛИКА П'ЯТНИЦЯ, 28-го квітня — Вечірня з висесенням Плащаниці, год. 7-ма веч.

ВЕЛИКА СУБОТА, 29-го квітня — Свята Літургія з Вечірню, год. 9-та ранку. Відвідування Божого Гробу — цілий день. Читання Дій Апостольських, 10-та год. веч.

ВОСКРЕСНА УТРЕНЯ — Посвячення пасок, — 11-та год. веч.

ХРИСТОВЕ ВОСКРЕСІННЯ, 30-го квітня — Свята Літургія і посвячення пасок, год. 10-та ранку.

СПІЛЬНЕ ОСВЯЧЕННЯ відбується 14-го травня, після Літургії.

ШИРО ВІТАЄМО ГОСТЕЙ!

Адреса церкви:

652 Irvington Avenue, Maplewood, N.J.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

о. ІВАН НАКОНЕЧНИЙ, настоятель

За Управу: ЛЕОНІД ГУСАК, голова

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОГО МОЛОДІ АМЕРИКИ

ОСЕРЕДОК ім. УПА в ФІЛАДЕЛФІЇ, Па.

запрошує Українське Громадянство на

ВЕСНЯНИЙ КОНЦЕРТ

У ПРОГРАМІ:

КАПЕЛЯ БАНДУРИСТОК СУМА ім. гетьм. ПИЛИПА ОРЛИКА з Детройту під мистецьким керівництвом ПЕТРА ПОТАПЕНКА.

ГАЛИНА АНДРЕАДІС — меццо-сопрано, оперна співачка, широкооблабна солістка, голова корп. «Українська Опера». Її аккомпанює ОЛЕКСАНДЕР АНДРЕАДІС — надійний молодий піаніст.

Капеля Бандуристок приготувала новий репертуар. Деякі точки із солю ГАЛИНИ АНДРЕАДІС.

Неділя, 30 квітня 1978 р., год. 4-та по пол.

Зала: Olney High School

Front and Dunn Cannon, Philadelphia, Pa. 19120

Даток: 5.00 і 4.00 дол. від особи, смерити і студенти 2.00 дол.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЬО ЙОРКУ

136 Друга Авеню, II поверх

(Дім Українського Визвольного Фронту)

П'ятниця, 5-го травня 1978 року, о год. 7:30 веч.

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР

В ПОШАНУ ПОЕТА-АЛПІНІСТА

АНДРІЯ ГАРАСЕВИЧА

(у 60-річчя народження і 30-річчя трагічної смерті)

БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

Пластун сеньйор інж. ВІКТОР ЯВОРСЬКИЙ Відкриття

Д-р ЛЯРІСА ЗАЛЕВСКА-ОНИШКЕВИЧ Слово про Поета

Пластун сеньйор ЮРІЙ ДЕНИСЕНКО Мистецьке читання

Актор СТЕПАН КРИЖАНІВСЬКИЙ Мистецьке читання

В музичній частині Вечора виступ оперової співачки ТАМАРИ ЛИХОЛАЙ — сопрано

при фортепіановому супроводі МИРОСІ БАСЛАДИНСЬКОЇ.

Присутні матимуть змогу одержати безкоштовно збірку поезій

А. Гарасевича „ДО ВЕРШИН“.

ПРОВЕДІТЬ СВЯТОЧНО, РОДИННО,

СПОКІННО, ВЕСЕЛО

ВЕЛИКОДНІ СВЯТА

на СОЮЗІВЦІ

Після Торжественних Служб Божих та свячення пасок

СПІЛЬНЕ ТРАДИЦІЙНЕ

ВЕЛИКОДНІ СНИДАННЯ

Знаменита нагода для працюючих господинь приїхати на готове.

Замовляйте місця на СОЮЗІВЦІ — КЕРТОНСОН, Н. Й. Тел. (914) 628-5641.

ПРОВЕДІТЬ ЦІ СВЯТОЧНІ ДНІ ДАЛЕКО ВІД ГАМОРИ МІСТА,

СЕРЕД ЗЕЛЕНИХ ВЕСНИ, ЧИСТОГО ГІРСЬКОГО ПОВІТР'Я.

НЕМА ТО ЖЕ НА СОЮЗІВЦІ!

„Козацькому роду нема пероводу“

Куди б ми не втекли від бофалівської зими, хоч би навіть до Аризони, скрізь живуть, гуртуються в українських громадах, часом дуже малих, наші люди.

19-го лютого ц. р. в гарний соняшний день при температурі майже 75 ступнях, шукаємо в околиці міста Фенікс за українським осередком „Одеса“.

В очі впадає велика будівля, де в мексиканському стилі архітектури, обведена українським, намальованим на стінах, зором з великою ввічливістю „Одеса“. Зустрічає нас усміхнена, привітна учителька місцевої середньої школи. Аня Дідик.

Бездоганною українською мовою пояснює, що українці, власники мотелю та ресторану „Одеса“ п-во Олексин, відступили сьогодні свої приміщення для Союзу Українок Відділ 3 у Феніксі для показу вишивок, кераміки та писанок. По третій годині по полудні прибувають українські аризонці, зустрічаємо земляків з Боффало, Рочестера, Чикаго та з Канади. За обідом знайомимось, розмовляємо. Довідуємось, що місцеві українські церкви та організації збільшуються новими членами, переважно пенсіонерами. Голова СУА Галина Агашук запрошує до кави та солодкого. Молодь та старші оглядають виставку, молоді американські студенти захоплюються писанками, — фотографують, ось вже й танцювальний гурток „Верховина“, під керівництвом Стефана Олексина готується до виступу. Молодий, енергійний Стефан дає пояснення англійським гостям перед кожної точкою. Танцем „Веснівка“ у виконанні дівочого складу „Верховина“ розпочато показ нашого, українського танцю. В очі впадає професійне виконання молоді танцюристів у розкішному полтавському одязі. Довідуємось, що це студентка балету місцевого університету Кортней Нейтон, яку призначували українські танці, і тому й стала членом „Верховини“.

Н. Дзюба

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УДІЛОВЦІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ в Нью Йорку, Н. Й.

відбудуться

в суботу, 6 травня 1978 р., о год. 4-й по пол.

в залі УНДому, 140-142 Друга Авен., Нью Йорк

Управа

В ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ
СМЕРТІ
нашого Дорогого
і Незабутнього
ЧОЛОВІКА І ТАТА

бл. п.

ДМИТРА СОСЯКА

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

в неділю, 7 травня 1978 р., о год. 12-й дня

в церкві св. Юра в Нью Йорку

Покійний поприбути до Нью Йорку, був засновником „Самопоміччя“ в Йонкерсі, Н. Й., брав активну участь в праці в Кредитній та був членом Контрольної Комісії до 1968 року.

Просимо Родину, Приятелів і Знайомих згадати Покійного в цей день у своїх молитвах.

Дружина МАРІЯ з Родиною

ПОДЯКА

Дня 17-го березня 1978 року відійшла від нас у Вічність наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМІЯ й БАБУНЯ

бл. п.

МАРІЯ Т. ЯРЕМАК

У тих тяжких для нас днів, знайшли ми чимало тепла від наших Рідних і Приятелів, тож почувались до обов'язку скласти їм усім нашу щирю подяку за усі, телефонічні та письмові вислови співчуття, за пожертви на Служби Божі і дати на добродійні цілі.

Щиро дякуємо Впр. о. Ігумнові Михайлові Кучмикові, ЧНІ, за відслуження Заупокійних Відправ і за прощальне слово біля домовини Покійної; асеч. о. Леові Дорошеві — за співчуття у відправі; мішаному й чоловічому хорам церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж. під керівництвом п. М. Добоса — за збагачення співом похоронних обрядів.

Усім, що так численно взяли участь у Панахиді, похороні та трині, наше щире Спасибі, а зокрема Членкиням Апостольства Молитви при церкві св. Івана Хрестителя.

Сердечну подяку Всеч. Отцям, що відправлять Заупокійні Служби Божі в сороковий день від дня смерті Покійної.

Нехай Господь благословить усіх обильними ласками.

о. ВАСИЛЬ — муж

доньки:

НАТАЛІЯ і РОМАН КРАВЧУК

ЗЕНОВІЯ і МИРОН БУРАК

і Внуки

У пам'ять Покійної

бл. п. Марії Т. Яремак

на фонд Українських Студій у Гарвардському

Університеті склали:

п-во РОМАН і ЕВА КУХТИ

суму 250.00 дол.

На Патріарший Фонд УПКЦеркви склали пожертви наступні особи:

по 50.00 дол. — д-р Я. Дубик, Н. І. В. Єрегі;

по 30.00 дол. — д-р Б. Худю;

по 25.00 дол. — д-р С. Ворох, д-р Я. Миндюк, д-р Т. Шегдин, д-р Л. Явний;

по 20.00 дол. — д-р С. Бойко, В. Будний, М. Гельбік, В. Гнатів, д-р С. Грабарчук, С. Конрад, І. Конрад, Н. Мандрусак, В. Роговський, Ф. Чік;

по 10.00 дол. — В. Василь, М. Коханівська, І. Кухта, С. Лисовський, О. Мостовий, І. Островка, П. Петровський, П. Семенов, І. Смит;

по 5.00 дол. — о. Л. Дорош.

Збірку на Патріарший Фонд у сумі 525.00 дол. і суму 135.00 дол. на Служби Божі, які відправлять Отці Студії в Римі, передала п-ні д-р Д. Миндюк.

Від Наукового Фонду УААУП

Управа Українсько-Американської Асоціації Університетських Професорів і директор Наукового Фонду УААУП мають присмітити публічно подякувати поданим вишу жертводавцям на НФ. Пригадуємо, що усі жертви є інвестовані. Частина доходів з інвестицій інвестується знову, щоб приспішити ріст Фонду. Друга частина становить постійну дотацію призначену на цілі НФ. Завдяки жертвам тим було можливо цього року значно збільшити постійну дотацію НФ. Надіємось, що й цього року українська громада нам допоможе і зможе збільшити постійну дотацію і на другий рік. Пожертви ті можна відігнати від податків. Їх треба вислати до:

Research Endowment
of UAAUP
P.O. BOX 491
Kent, Ohio 44240.

Жертводавці:

\$250 — Український Народний Союз, М. Мельник.
\$100 — Ф. Демус, Українсько-Американська Культурна і Виховна Асоціація, Б.А. Філіпчук, Центральна Українська Кооператива.
\$75 — Ю. Залізник.
\$70 — Е. Яким.
\$50 — В. Гарбер, М. Новадосад.
\$30 — Л. Куриляк.
\$25 — А. Жугута, Т.Б. Залудський, І. Каменецький, М. Мойсіюк, Я. Падох.

\$20 — Е. Козак, М. Криворук, І. Лобай, С. Сильвеструк.
\$15 — Т. Врублівський, І. Ровенчук, С. Демкович, О. Смолянський, Ф. Сотник.

\$10 — Л. Блонарович, М. Богачевський - Хомяк, Ю. Буряковець, І. Вітковський, П. Волошин, А. Гарасовський, Р. Голод, К. Денисенко, О. Кальба, Г. Кіриба, М. Ковалісько, Д. Козак, Д. Кузьмович, В. Кульчицький, С. Куропас, О. Кущнір, О. Макогін, М. Мичковський, Л. Мостовий, М. Озга, М. Опришко, М. Остапенко, Р. Петренко, М. Попович, Р. Проців, А. Процьків, І. Решетилович, Ю. Федиский.

\$7 — В.Ю. Масвський.
\$5 — І. Андрушків, Ю. Бараник, Г. Білоус, В. Діберт, Н. Домашевський, Г. Галазенко, Р. Грабець, С. Горак, С. Григорчук, А. Гумеско, І. Зацепило, І. Зінченко, З. Квіт, М. Кізума, В. Кірик, Р. Кіхоровський, Ю. Копка, І. Котлярчук, М. Крат, Г. Крохмалюк, М. Кунцзя, З. Лецишин, І. Мазуркевич, О. Макогін, І. Михайлюк, В. Міхняк, Л. Охримович, Ю. Пеняк, І. Савчак, Р. Сенків, А. Сидорук, В. Симянов, Д. Січ, А. Скальський, В. Сказків, І. Тарнавський, Б. Тарновецький, І. Чарамбура, А. Якубович, А. Яцишин.

\$3 — С. Попель, І. Струк.
\$2 — І. Білус, В. Масвський, Д. Скрил, С. Слота.

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в суботу, 15-го квітня 1978 року, на 87-му році свого трудовитого життя, відійшов у Вічність, наш Найдорожчий БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п.

СЕМЕН ПІКУЛИК

учасник Визвольних Змагань.

ПОХОРОН відбувся 17-го квітня 1978 р. в селі Іванівці, пов. Жидачів, Україна.

Горем прибиті:

син — ПЕТРО з родиною

доньки:

РОЗАЛІЯ МАРІЯ ВІРА з родиною в Україні
МИХАЙЛИНА з донькою РОЗАЛІЄЮ з чоловіком АНТОНОМ і дітьми
КАТЕРИНА ПЕТРИГА з мужем МИХАЙЛОМ і дітьми ІГОРЕМ, ЯРОСЛАВОМ і ПРИНОЮ в Америці
Ближчі і дальша Родина в Україні і Америці

З Божою волею, заосмотрівши Нависоких Талантах, відійшов у Вічність, 21-го квітня 1978 р., на 92-му році свого доброго життя, наш Найдорожчий МУЖ, ШВАГЕР, СТРИЙКО і ВУЯКО

бл. п. Інж. ЮЛІАН МУССАКОВСЬКИЙ

уродж. 10-го лютого 1887 р. в Наролі, Україна.

ПАНАХИДА — в понеділок, 24-го квітня 1978 року, о год. 8-й веч. у похоронному заведенні Литви і Литви, Ірвінгтон, Н. Дж.

ПОХОРОН — у вівторок, 25-го квітня ц. р., о год. 8:30 ранку у похоронному заведенні до церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., а після ЗАУПОКІЙНОГО БОГОСЛУЖЕННЯ на цвинтар Непорочного Зачаття у Факс Чейсі.

В глибокому смутку:

дружина — ОЛЬГА
швагер — НАТАЛІЯ ОХРИМОВИЧ з мужем МАРКІЯНОМ, дітьми і внуками
швагер — інж. РОМАН БАНАХ з дружиною МИРОСЛАВОЮ, дітьми і внуками
Ближчі і дальша Родина в ЗСА, Канаді, Україні, Австралії і Польщі

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в суботу, 22-го квітня 1978 року відійшла у Вічність, наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, БАБЦІЯ

бл. п.

МАРІЯ КЕФОР

нар. 12-го грудня 1909 р. в Середнім, пов. Підгайці, Україна

ПАРАСТАС — в понеділок, 24-го квітня 1978 р., о год. 7:30 веч., в похоронному заведенні П. Яреми, 129 Схід 7-ма вул., Нью Йорк, Н. Й.

ПОХОРОН — у вівторок, 25-го квітня 1978 р., год. 9:30 ранку до церкви св. Юра в Нью Йорку, а відтак на український цвинтар в С. Бавид Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

муж — ІВАН
донька — ОЛІМПІЯ РОГОВСЬКА з мужем ВОЛОДИМИРОМ
внуки:
ВОЛОДИМИР РОГОВСЬКИЙ з дружиною ЛІДІЄЮ ХРИСТІЯ і АДРІАНА

З великим сумом повідомляємо Рідню, Друзів і Знайомих, що в суботу, 22-го квітня 1978 р., по короткій недугі, відійшов від нас у Вічність, наш Найдорожчий БРАТ і СТРИЙКО

сл. п.

Інж. ІВАН ОСТАПЯК

нар. 9-го листопада 1890 р. в с. Радча, біля Станіславова, кол. воєк Української Держави, б. сотник УГА, член УВО-ОУН, невідомий політичний і громадський діяч Станіславщини, Філадельфії, Детройту і Пассейку, а над усе, благородна і щира людина.

ПАНАХИДА — в понеділок, 24-го квітня 1978 р., о год. 7:30 веч., в похоронному заведенні Матгоссо Memorial Chapel, 326 Park Avenue, Clifton, N.J.

ПОХОРОН — у вівторок, 25-го квітня 1978 р., о год. 8:30 ранку, з того ж похоронного заведення до церкви св. Миколая при 214 President St., Passaic, N.J., а відтак на цвинтар св. Михайла при S. Main Street, Lodi, N.J.

У глибокому смутку:

брат — МИКОЛА ОСТАПЯК з дружиною ПАРАНЕЮ

братанки:

МАРІЯКА СОРОБЕЙ з мужем і синами
ОКСАНА ПРУС з мужем і сином
ЯРОСЛАВА ЛУЧЕНКО з мужем і доньками
РОМАН-ОСТАПЯК з дружиною і доньками
ВОЛОДИМИР ОСТАПЯК

та ближчі і дальша Родина в Америці, Канаді і Україні

Замість квітків на могилу Покійного, проситься скласти датики на Українських Імвалідів.

ГЕН. П. ГРИГОРЕНКО...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

заяву Гелія Снегірєва, яка появилась у совєтських республіканських і центральних пресових органах. Він гостро скритикував цю організацію за таке становище тим більше, що покана на заяву Снегірєва виявилась фальшивкою, як він (Григоренко) це передбачував. Навіть якщо б Снегірєв був поканий, то з цього не слід радіти, сказав генерал, тому, не хочу мати нічого спільного з такими людьми".

Як третій приклад, ген. Григоренко подав відносно сильний антиросійський реванш серед українців у вільному світі. Він наголосив на конкретності співпраці всіх народів за повалення імперської клітки, яку він порівняв до монгольської, тобто, багатонаціональної, а не виключно російської. Ця "клітка", яка спирається на "органах безпеки", діє безпошадно у відношенні до кожного народу, включно з російським, який, крім національного гніту, зносить такий же гніт, як і всі інші народи. Цю "клітку" можна поводити, тільки піднявши її правдиву суть, твердив ген. Григоренко, відкидаючи такі твердження — до речі, зроблені в присутності його дружини-росіянки ("а б знають всі політ'яни") — що "всіх росіян треба перерізати". Він відкидає на суцільну однозвучність всіх дисидентів в 1968-му році, що український та інші народи СССР не потребують плескіт відносно їхнього бажання бути незалежними і жити в мирі поміж собою, відкидаючи якесьбудь "неспердішенство".

Він вказав на Четвертий Універсал і навіть на "Зідзвуслужників в Харкові" як докази вільної волі українського народу в справі незалежності. Тому він вважає заяву групи "Контигент" незадовільною у відношенні до цього питання, а такої заяви від російських дисидентів в СССР не можна добитися, бо це "режим засудив би як зраду". Але він відкидає ідею деяких дисидентських кіл на еміграції, що "України як такої немає". Це справа недискусійна. Русифікаційна політика — це засіб режиму здушити національні рухи та укріпити режим і його КГБівський апарат, а російський народ є тут тільки зарплатником в руках пануючої клітки в Кремлі. У своєму слові, як і у відповідях, ген. Григоренко відкинув тезу існування російського імперіалізму, називаючи СССР "ідеологічною імперією", що підвержує "партія і карні органи" при допомозі лобових військових різних національностей. Він не вірить в революцію, бо, щоб полатити цей "безпошадний режим, треба було б створити ще більш тоталітарний режим", а до цієї концепції він не схилься. Він не знає соціальної революції в історії людства, яка дала б шість позитивного даному народові. Але він не вважає сучасний рух спротиву "революцією". Це процес, який не зміниться, не послабне, а навпаки, буде сильнішим. "Ще декілька років тому ми не чули про Руденка, Тихого, Матусевича, Мариневича — після них прийшли нові борці (В. Калинченко, О. Гейко), бо люди перестали боятися, вони говорять і стають більш сміливими".

Ген. Григоренко вважає, що торговельні спіль-

кування з режимом СССР йдуть тільки на користь і засудили тих "західних політиків", які проповідували, що уряд СССР "м'ягшає". Він вважає, що буде змагати до того, щоб західні держави використовували такі міжнародні угоди, як ліквідація колоніалізму всіх форм — до речі, прийнята Об'єднаними Націями на пропозицію СССР — власне проти Советського Союзу, а не тільки у відношенні до "малих негритянських народів". Заходів не були потрібні Гельсінкські Угоди, твердив ген. Григоренко, але раз він підписав, так треба домагатися їх примінення в кожній ділянці і, до цього нам слід змагати".

Правозахисний рух в СССР, в розумінні ген. Григоренка, це рух за права людини і за національну волю народів — від естонців і грузинів до українців і татар. "Наш рух — це шлях на Голгофу, це "Хрест" Руденка, і люди, які хочуть взяти цей Хрест на свої рамена, долучаються до нас. Цього руху не стримати режимові", повторює підкреслював ген. Григоренко. В цьому русі спільно поєдналися кращі сили всіх народів: Юзкевич, українське, що живе в Естонії, назвав Україну своєю великою батьківщиною, а Естонію своєю малою батьківщиною; поруч Тихого, українця, в боротьбі за права України стоїть Сергій Ковальов, росіянин. Насвітлюючи незаконність і сваволю кремлівської клітки, ген. Григоренко заявив, що активісти правозахисного руху виступають в обороні совєтських законів, бо "навіть погані закони кращі за свавілья", а совєтська влада відома із свого свавілья.

"Згідно з міжнародними законами, кожна нація має право на самостійність — і за це ми боремось — заявив ген. Григоренко — ми стоїмо за праве діло, а праве діло перемаже".

КГБ не дозволяє на вільно українцям в СССР, побоюючись, що вже й так сильна українська громада у вільному світі була б підсилена активістами правозахисного руху в Україні. "Ім незручно, що Плюща і Григоренка почули. Але Плюща і Григоренка це більше почують". В заключенні ген. Григоренко висловив надію і переконання, що процес опору в Україні і в цілому СССР буде посилюватися і в цій вірі він закінчив свої відповіді на запити: "Дай Боже, щоб цей процес зростає, бо я хочу пожити у вільній Україні".

Після доповіді ген. Григоренка і відповіді на запити, тут в приміщеннях УНДому відбулося прийняття, під час якого учасники цієї зустрічі мали змогу обмінюватися думками поміж собою і з ген. Григоренком про справи, заборонені ним цього вечора. У відповідь на запит відносно англоамериканської трансплітації його привітав, ген. Григоренко пояснив, що в нього на руках новий документ ЗСА, в якому його ім'я і прізвище подане як "Petro Grigorenko", бо літера "Г" більш зближена до англійської літери "G", ніж до літери "H", яку російська мова визначає як "Х".

Головна Булава...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

туні з усіх країн, де діє Пласт.

Головний булавний поінформовав, що в дні 20-24 липня ц. р. відбулися Товариська Зустріч Старшого Пластуна біля Мюнхену, на місці, де відбуваються пластові табори. Організатором є ст. пл. Тарас Саук, ЛЧ. Головна Булава УСП закликає усіх пластунів та непластунів українців, які перебувають в цей час в Європі, щоб вступили та відвідали. За точнішими інформаціями писати до Бориса Сірьського: 320 Crawford St., Toronto, Ont. M6J 2V9, Canada.

В дні 25-27 серпня ц. р. на оселі "Вовча Тропа" відбулася Друга Міжкравіа Товариська Зустріч Старшого Пластуна. Запланована програма включає: в п'ятницю 25-го серпня — висвітлення фільму про участь пластунів в міжнародному джемборі в Греції в 60-их роках та веселу ватру. В суботу 26-го серпня відбувається відкриття Зустрічі, історична теренова гра для відмічення 60-річчя Української Державності, спортивні турніри у відбаванні, кошівці та "підставовому м'ячі". Рівнож, відбувається майстерня на темі: "Виховна проблематика", "Сучасна українська музи-

ка". "Участь українців у професійному спорті", "Майбутність українських молодіжних організацій" (визмуть участь представники Пласту, СУМА, ОДУМ та СУМК), "Українське мистецтво в 1920-их роках" та висвітлення українських фільмів. Вечорі відбувається забава під звуки оркестри "Іскра".

В неділю: Служба Божа, фінали спортивних змагань та закриття Зустрічі.

Ст. пл. Михайло Турчин сказав, що сподівається понаїти 500 старшого пластуна на Зустрічі, більшість із ЗСА та Канади, але є добра можливість, що будуть присутні старші пластуни з Англії, Німеччини та Австралії, які будуть в Північній Америці на Міжкравіа Пластовій Зустрічі в Альберті.

Рівнож, Головна Булава УСП починає збірку фондів, щоб уфундувати поїздки старших пластунів в Аргентину на Міжкравіа Пластову Зустріч.

Ст. пл. Данило Райца заважив, що "це буде добра нагода старшим пластунам обмінятися думками та обговорити свою майбутність у товариській атмосфері".

На сходах обговорено також Правильний УСП та Міжкравіа Пластову Зустріч.

Секретар 172 Відділу УНСОЮзу Василь Осалчук повідомив Головну Канцелярію УНСОЮзу, що в четвер, 20 квітня, на 67 році життя несподівано помер Віпани, Н. Дж., бувший голова згаданого Відділу св. п. Степан Візницький, народжений в селі Завочево біля Сянока, Лемківщини.

Покійний Візницький поприїзді до Віпани негайно включився в загальну суспільно-громадську працю. Був членом Управи місцевого Осередку СУМА, був співорганізатором Відділу УККА, в якому виконував різні функції, як член Управи. Довгими роками очолював місцевий 172 Відділ УНС ім. Івана Франка. Степан Візницький був шанований усіма громадянами Віпани і околиці, бо не жалів труду, ні грошей для українських установ.

Покійний Степан Візницький осиротив дві доні, Маріюку і Олю, зятів Ярослава Візницького і Микола Буру та трьох внуків.

Студентам із Академії св. Юра призначено стейтові стипендії

Академія св. Юра в Нью-Йорку подає до відома, що дирекція академічних справ у ньюйоркському стейті, 15-го березня ц. р. вирішила сім студентів. Із класу, де навчається сорок студентів, двоє одержали стипендії, а п'ятеро були названі заступниками. Нагороджені стипендіями були: Маруся Яримович, дочка Романа і Дарії Яримовичів, і Марта Лопатинська, дочка Олега і Оксани Лопатинських. На заступників стипендії названі: Анна Ганкевич, Зенон Крамарчук, Оксана Куровицька, Оксана Лодзюк і Богдан Рехинський.

Всі студенти здобували високі осяги продукції своєї науки в Академії св. Юра, та належать до організації, яка шанує найкращих студентів в ЗСА, ц. зв. Нешенал Оупер Сосаєті. Тепер вони очікують прийняття в різні коледжі. Ма-

рус Яримович подався на "Президентську Стипендію" у Фордівському Університеті. Зенон Крамарчук вже здобув стипендію від Сейнт Джона університету, де буде вивчати торговельні предмети. Марта Лопатинська подається до Джанз Галкінса, Джорджтаун університету, Кірнел, і Дартмут. Оксана Куровицька, яка закінчила чотири роки науки за три роки, подається на Гарвард — Редкліф, Сйл і Корнел. Оксана Лодзюк, яка є членом "Відзначених Студентів Середніх Шкіл" і "Хто є хто поміж Студентами Середніх Шкіл", піде на студії до Фордівського університету. Богдан Рехинський вже прийнятий на факультет математики обчислювальних машин (комп'ютерів) у Пейс і Гантер коледжів.

УВАГА! Новинка на книгарських полицях!

ВОЛОДИМИР ЯНІВ ЖИТТЯ
4-та книга лірики
Портрет автора — ЛЮБОВСЛАВА ГУЦАЛЮКА
В книжці 30 ілюстрацій ГАЛИНИ МАЗЕПІ
Сторін — 120. Ціна — 5.00 дол. (з пересилкою)
КНИЖКА ЗУСТРІЛАСЯ З ВИСОКОЮ ОЦІНКОЮ КРИТИКИ!

Замовляти можна в книгарському відділі при "Свободі", пересилаючи чек або поштовий переказ:
"СВОБОДА" BOOKSTORE
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303
Мешканці стейту Нью-Джерсі зобов'язані 5% стейтового податку.

Увага! Вже появилася двомовна збірка вибраних творів **ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА**
"ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ"
в українському оригіналі та англійському перекладі
Андрія М. Фр.-Чирівського
Книжка ілюстрована мистецькими рисунками **Мотрі Ходковської**
144 сторінок. Літосувоване видання, на кредовому папері.
Ціна 5.00 дол. з пересилкою.
Мешканці стейту Нью-Джерсі зобов'язані 5% стейтового податку.
Замовляти: книгарський відділ при "СВОБODI"
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303
Мешканці стейту Нью-Джерсі зобов'язані 5% стейтового податку.

Увага! Це безглузда, тарзанівська... Знайшли ми піратів, за якими шукали, а тепер залишаємо місцевість!... Це тільки "стратегічний відворот", Семелі! Іх більше від нас! Вони тепер також насторожені, бо знають, що поблизу їхні вороти!... Під прикриттям нічної темряви ми вернемося назад і обдумаємо план нападу!

Леон Гардінг...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

англійський секретар: Володимир Кіндєфорський — касир, і Контрольна Комісія в складі: Юрій Тренклер — голова та Джанет Бардел і Іван Лаба — члени.

Голова п. Гардінг запросив пана Душинка до слова. На вступі своєї доповіді п. Душинка погратувувала всім Відділам Округу за їх участь в кампанії за новими членами в 1977 р., за що Управа одержить грамоту на конвенції УНСОЮзу. Округа осягнула свою квоту на 70%, однак, на жаль, через бракуючих 5% не дістала бонусу.

Вона висловила признання п. І. Данилюкові, секретареві Від. 193, за приєднання 10 нових членів, та п. Гардінгові, який теж зорганізував 10 нових членів в минулому році.

В наступному заступниця головного передісидника УНС дала огляд здобутків як теж недовгого УНС в 1977 р. Прибутки від інвестицій перейшли два мільйони доларів, перший раз в історії УНС, а прихід з вкладок членів приніс суму три мільйони доларів. Ми того, що зорганізовано 3,743 нових членів, цебто 75% цілої квоти, на загальну суму біля десяти мільйонів.

Відтак голова Округу п. Гардінг відкрив дискусію

Добрий приклад до наслідування

Бюфалівська українська громада вже не від сьогодні гордиться своєю мистецькою одиницею, хором "Бурлаки" під мистецьким керівництвом Юрія Лаврівського, відомого мистця українського театру у Львові.

Хор "Бурлаки" заснований приблизно 20 років тому при станиці Братства виховних вояків 1-ої УНД в Бюфалі; він часто тут виступає на концертах і академіях як також дає самостійні концерти однаково в Бюфалі, як також і по інших українських громадах. Цього Різдвяного сезону члени хору "Бурлаки" обдарували нас небуденним концертом колядок і шедрівок, що відбувся у неділю, 12-го лютого 1978 року, в залі Стейтвот Колегії, який пройшов на дуже високому мистецькому рівні.

Крім великого душевного задоволення кількох сотень любителів хорового мистецтва, які вивчили того дня концертну залу, згаданий концерт приніс велику матеріальну користь, бо ввесь чистий дохід призначено на фонд Наукового Центру у Гарвардському університеті, і Управа хору "Бурлаки" передала суму 500 дол. До речі, це вже другий концерт, що його алаштував хор "Бурлаки" на шляхетну ціль.

Бюфалівський відділ ФКУ складає прилюдну подяку управі хору "Бурлаки", як також і всім хористам, за колосальну працю, яку вони виявляють в діяльності плекання українського пісенного мистецтва і за жертвенність на різного роду громадські потреби, в цьому випадку — на ФКУ. Бажаємо цьому заслуженому хорі дальших успіхів.

В. Шарван
голова ФКУ

КНИЖКИ
Української Видавничої Спільки в Англії

МЕЧ АРЕЯ — Іван Білик	\$10.00
БОРЮТЬСЯ ЗА УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ — Проф. Василь Плющ	5.00
В ДОРОЗІ НА ЗАХІД — Воронай Олекс	5.00
ВОРОГ НАРОДУ — О. Звичайна — М. Млакович, 2 томи	15.00
ГЕРОЇЧНИЙ ТЕАТР — Н. Геркен-Русова	2.00
ГОРИТЬ ЛІС — Д. Г. Ципка — Спогади УПА	10.00
ЗІМОВІ ДЕРЕВА — Василь Стус	6.00
ЛЮБОВАРЦЬКИ — А. Сандицький	5.00
ЛЮДИ ПІДПІЛЛЯ — Підпільні автори	5.00
НАЦІОНАЛІЗМ — Д. Донцов — оправа	10.00
НЕСКОРЕНІ — С. Мечник	5.00
ПІД ТРЬОМА ОКУПАНТАМИ — С. Мечник	5.00
ПРОМЕТЕВ ВОГОНЬ — Степан Любомирський	15.00
ШЛЯХОМ ЛЕГЕНДИ — Б. Казанський	8.00

Масою багато інших книжок, зокрема великий вибір дитячої літератури. Каталог вислаємо безплатно. Пересилку книжок покриваємо самі. Книгарня 25-30 проц. опусту. Замовлення враз з належністю слати на адресу:

UKRAINSKA KNYHARNIA
4340 Bernice, Warren, Mich. 48091 U.S.A.

СКЛЯНКИ! СКЛЯНКИ! СКЛЯНКИ!
з українськими зображеннями. Паковані по 6 і 12 шт. в картоні. Вислаємо поштою.
(До набути в усіх українських крамницях Америки)

DELTO EUROPA CORP.
Roman Iwanukyj
146 First Avenue, New York, N.Y. 10009
Tel. (212) 228-2266

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план

ТАРЗАН, Ч. 7939. Тарзанів план